

Frumvarp til laga

um fjárhagslegar viðmiðanir.

(Eftir 2. umræðu, 2. febrúar.)

1. gr.

Lögfesting.

Ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1011 frá 8. júní 2016 um víslötur sem notaðar eru sem viðmiðanir í fjármálagerningum og fjárhagslegum samningum eða til að mæla árangur fjárfestingarsjóða og um breytingu á tilskipunum 2008/48/EB og 2014/17/ESB og reglugerð (ESB) nr. 596/2014, með breytingum samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2089 frá 27. nóvember 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) 2016/1011 að því er varðar viðmiðanir ESB vegna loftslagstengdra umbreytinga, viðmiðanir ESB sem eru lagaðar að Parísarsamningnum og upplýsingagjöf um sjálfbærni fyrir viðmiðanir og aðlögunum samkvæmt bókun 1 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. lög um Evrópska efnahagssvæðið, nr. 2/1993, þar sem bókunin er lögfest, og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 190/2019 frá 10. júlí 2019, hafa lagagildi hér á landi.

Reglugerð (ESB) 2016/1011 er birt á bls. 72 í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 16 frá 12. mars 2020. Reglugerð (ESB) 2019/2089 er birt á bls. 658 í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 26 frá 23. apríl 2020. Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 190/2019 er birt á bls. 5 í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 73 frá 12. september 2019.

2. gr.

Eftirlit.

Fjármálaeftirlitið er lögbært yfirvald samkvæmt lögum þessum og hefur eftirlit með því að farið sé að þeim. Um eftirlitið fer samkvæmt ákvæðum laga þessara, laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi og laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði.

Fjármálaeftirlitið getur beitt þeim heimildum sem greinir í 1. mgr. 41. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1011 við framkvæmd laga þessara. Heimildir til öflunar upplýsinga og gagna samkvæmt ákvæðinu ná þó ekki til upplýsinga og gagna sem lögmaður öðlast við athugun á lagalegri stöðu skjólstæðings í tengslum við dómsmál. Um beitingu heimildanna fer eftir ákvæðum laga um meðferð sakamála eftir því sem við getur átt.

3. gr.

Úrbótakrafa vegna brots.

Komi í ljós að ákvæðum laga þessara er ekki fylgt skal Fjármálaeftirlitið krefjast þess að úr sé bætt innan hæfilegs frests.

4. gr.
Stjórnvaldssektir.

Fjármálaeftirlitið getur lagt stjórnvaldssekt á hvern þann sem brýtur gegn eftirtöldum ákvæðum reglugerðar (ESB) 2016/1011 með breytingum skv. 1. gr.:

- a. 4. gr. um kröfur um stjórnarhætti og hagsmunárekstra,
- b. 5. gr. um kröfur að því er varðar eftirlitsstarfsemi,
- c. 6. gr. um kröfur að því er varðar eftirlitsramma,
- d. 7. gr. um kröfur að því er varðar ábyrgðarskyldu,
- e. 8. gr. um kröfur að því er varðar skráahald,
- f. 9. gr. um fyrirkomulag við meðhöndlun kvartana,
- g. 10. gr. um útvistun,
- h. 11. gr. um inntaksgögn,
- i. 12. gr. um aðferðafræði,
- j. 13. gr. um gagnsæi aðferðafræði,
- k. 14. gr. um tilkynningu um brot,
- l. 15. gr. um háttornisreglur,
- m. 16. gr. um kröfur um stjórnarhætti og eftirlit aðila sem leggja fram inntaksgögn og eru undir eftirliti,
- n. 19. gr. a um viðmiðanir ESB vegna loftslagstengdra umbreytinga og viðmiðanir ESB sem eru lagaðar að Parísarsamningnum,
- o. 19. gr. b um kröfur varðandi viðmiðanir ESB vegna loftslagstengdra umbreytinga,
- p. 19. gr. c um undanþágur fyrir viðmiðanir ESB sem eru lagaðar að Parísarsamningnum,
- q. 21. gr. um skyldubundna stjórnun mjög mikilvægrar viðmiðunar,
- r. 23. gr. um skyldubundið framlag til mjög mikilvægrar viðmiðunar,
- s. 24. gr. um mikilvægar viðmiðanir,
- t. 25. gr. um undanþágur frá sértækum kröfum fyrir mikilvægar viðmiðanir,
- u. 26. gr. um viðmiðanir sem eru ekki mikilvægar,
- v. 27. gr. um yfirlýsingum um viðmiðun,
- w. 28. gr. um breytingar á viðmiðun og það að hætta gerð viðmiðunar,
- x. 29. gr. um notkun viðmiðunar,
- y. 34. gr. um leyfi og skráningu stjórnanda.

Þá getur Fjármálaeftirlitið lagt stjórnvaldssekt á hvern þann sem hlítir ekki kröfu þess skv. 2. eða 3. gr., þó að teknu tilliti til 10. gr.

Stjórnvaldssekt sem lögð er á einstakling getur numið frá 100 þús. kr. til 70 millj. kr.

Stjórnvaldssekt sem lögð er á lögaðila getur numið frá 500 þús. kr. til 800 millj. kr., 10% af heildarársveltu lögaðilans samkvæmt síðasta samþykktu ársreikningi, 10% af heildarársveltu samstæðu sem lögaðilinn tilheyrir samkvæmt síðasta samþykktu samstæðureikningi eða, ef lögaðilinn er samtök, 1% af samanlagðri heildarársveltu aðila samtakanna, hver fjárhæð sem hæst reynist.

Þrátt fyrir 3. og 4. mgr. er heimilt að ákvarða einstaklingi eða lögaðila stjórnvaldssekt allt að þrefaldri þeirri fjárhæð sem nemur fjárhagslegum ávinningi af broti eða tapi sem hann forðast með broti.

Ákvörðanir Fjármálaeftirlitsins um stjórnvaldssektir eru aðfararhæfar. Sektir renna í ríkis- sjóð að frádegnum kostnaði við innheimtuna. Séu stjórnvaldssektir ekki greiddar innan mánaðar frá ákvörðun Fjármálaeftirlitsins skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu.

5. gr.

Afturköllun leyfis eða skráningar.

Fjármálaeftirlitið getur afturkallað, tímabundið eða varanlega, leyfi eða skráningu stjórnanda sem brýtur alvarlega eða ítrekað af sér með þeim hætti sem greinir í 1. eða 2. mgr. 4. gr.

6. gr.

Bann við stjórnunarstörfum.

Fjármálaeftirlitið getur tímabundið bannað einstaklingi sem brýtur af sér með þeim hætti sem greinir í 1. eða 2. mgr. 4. gr. að gegna stjórnunarstörfum hjá stjórnendum eða aðilum sem leggja fram inntaksgögn og eru undir eftirliti.

7. gr.

Saknæmi.

Stjórnsýsluviðurlögum skv. 4.–6. gr. verður beitt óháð því hvort brot eru framin af ásetningi eða gáleysi.

8. gr.

Ákvörðun stjórnsýsluviðurlaga.

Við ákvörðun stjórnsýsluviðurlaga skv. 4.–6. gr., þar á meðal fjárhæðar stjórnvaldssekta, skal tekið tillit til allra atvika sem máli skipa, þ.m.t. eftirfarandi eftir því sem við á:

- a. alvarleika brots og hvað það hefur staðið yfir lengi,
- b. hversu mikilvæg viðmiðun er fyrir fjármálastöðugleika og raunhagkerfið,
- c. ábyrgðar hins brotlega,
- d. fjárhagsstöðu hins brotlega, sér í lagi með hliðsjón af heildarárveltu lögaðila eða árstekjum einstaklings,
- e. ávinnings hins brotlega af broti eða taps sem hann forðast með broti,
- f. samstarfsvilja hins brotlega,
- g. fyrri brota og
- h. ráðstafana sem hinn brotlegi grípur til til að koma í veg fyrir að brotið verði endurtekið.

9. gr.

Sátt.

Hafi aðili gerst brotlegur við ákvæði laga þessara eða ákvarðanir Fjármálaeftirlitsins á grundvelli þeirra er Fjármálaeftirlitinu heimilt að ljúka málinu með sátt við málsaðila. Sátt er bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift sinni.

Seðlabanki Íslands setur reglur um framkvæmd 1. mgr.

10. gr.

Réttur grunaðs manns.

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með ákvörðun um stjórnsýsluviðurlög skv. 4.–6. gr. hefur maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fjármálaeftirlitið skal leiðbeina hinum grunnda um þennan rétt.

11. gr.

Frestur til að beita stjórnsýsluviðurlögum.

Heimild til að beita stjórnsýsluviðurlögum skv. 4.-6. gr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því að háttsemi lauk. Tilkynning Fjármálaeftirlitsins til málsaðila um rannsókn á meintu broti rýfur frestinn gagnvart öllum sem staðið hafa að broti.

12. gr.

Birting ákvarðana.

Fjármálaeftirlitið skal birta ákvarðanir um ráðstafanir vegna brota á ákvæðum laga þessara til samræmis við 45. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1011.

13. gr.

Stjórnvaldsfyrirmæli.

Ráðherra er heimilt að setja reglugerð til að innleiða undirgerðir sem framkvæmdastjórн Evrópusambandsins samþykkir með stoð í eftirtöldum ákvæðum reglugerðar (ESB) 2016/1011 með breytingum skv. 1. gr.:

- a. 2. mgr. 3. gr. um tilgreiningu á tæknilegum þáttum skilgreininga,
- b. 3. mgr. 3. gr. um skrá yfir opinber yfirvöld á Evrópska efnahagssvæðinu,
- c. 2. mgr. a 13. gr. um lágmarksinnihald útskýringar á því hvernig lykilþættir aðferðafræði endurspegli þætti varðandi umhverfi, félagslega þætti og stjórnarhætti fyrir hverja viðmiðun eða fjölskyldu viðmiðana og staðlað snið sem skal nota,
- d. 2. mgr. 19. gr. a um lágmarkskröfur um samræmingu aðferðafræði viðmiðana ESB vegna loftslagstengdra umbreytinga og viðmiðana ESB sem eru lagaðar að Parísarsamningnum,
- e. 1. mgr. 19. gr. c um geira sem skal undanskilja í viðmiðunum ESB sem eru lagaðar að Parísarsamningnum,
- f. 1. mgr. 20. gr. um skrá yfir mjög mikilvægar viðmiðanir,
- g. a-lið 6. mgr. 20. gr. um útreikning á nafnverði fjármálagerninga, grundvallarfjárhæð afleiða og verðmæti hreinnar eignar fjárfestingarsjóða sem vísa í viðmiðun til að ákvarða hvort slík viðmiðun sé mjög mikilvæg,
- h. b-lið 6. mgr. 20. gr. um endurskoðun reikniaðferðarinnar sem notuð er til að ákvarða viðmiðunarmörk vegna ákvörðunar um hvort viðmiðanir séu mjög mikilvægar,
- i. 2. mgr. 24. gr. um endurskoðun reikniaðferðarinnar sem notuð er til að ákvarða viðmiðunarmörk vegna ákvörðunar um hvort viðmiðanir séu mikilvægar,
- j. 2. mgr. b 27. gr. um upplýsingagjöf um umhverfi, félagslega þætti og stjórnarhætti og staðalsniðmát,
- k. 7. mgr. 33. gr. um ákvörðun á hlutlægum ástæðum til að samþykkja viðmiðun eða fjölskyldu viðmiðana sem eru gerðar í þriðja landi,
- l. 6. mgr. 51. gr. um ákvörðun um skilyrði til að meta hvort það að hætta gerð viðmiðunar eða breyta gildandi viðmiðun sé líklegt til að hafa í för með sér óviðráðanlegt atvik, hindra eða brjóta með öðrum hætti gegn skilmálum fjárhagslegs samnings eða fjármálagernings eða reglum fjárfestingarsjóðs sem vísar í slíka viðmiðun og
- m. 3. mgr. 54. gr. um framlengingu tímabilsins sem fyrirhugað er fyrir skráningu í stað leyfisveitingar tiltekinna stjórnenda.

Seðlabanka Íslands er heimilt að setja reglur til að innleiða undirgerðir sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í eftirtöldum ákvæðum reglugerðar (ESB) 2016/1011:

- a. 5. mgr. 5. gr. um verklagsreglur og eiginleika eftirlitsstarfseminnar,
- b. 5. mgr. 11. gr. um hvernig tryggja eigi sannprófunarhæfni inntaksgagna og innri eftirlits- og sannprófunarferla þess sem leggur þau fram og að þeir séu viðeigandi,
- c. 3. mgr. 13. gr. um upplýsingar sem stjórnandi skal veita um viðmiðun og aðferðafræði,
- d. 6. mgr. 15. gr. um þætti hárteinsreglna,
- e. 5. mgr. 16. gr. um kröfur varðandi stjórnarhætti, kerfi, eftirlit og stefnur,
- f. 8. mgr. 25. gr. um sniðmát fyrir yfirlýsingum reglufylgni,
- g. 9. mgr. 25. gr. um forsendur sem lögbært yfirvald skal taka tillit til við ákvörðun um hvort beita ætti tilteknum viðbótarkröfum,
- h. 5. mgr. 26. gr. um sniðmát fyrir yfirlýsingum reglufylgni,
- i. 3. mgr. 27. gr. um innihald yfirlýsingar um viðmiðun og í hvaða tilvikum þurfi að uppfæra slíka yfirlýsingum,
- j. 5. mgr. 30. gr. um lágmarksinnihald samstarfsfyrirkomulags lögbærra yfirvalda og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar,
- k. 9. mgr. 32. gr. um form og inntak umsóknar um viðurkenningu stjórnanda frá þriðja landi og framsetningu upplýsinga sem leggja á fram með slíkri umsókn,
- l. 8. mgr. 34. gr. um upplýsingar sem á að leggja fram við umsókn um leyfi eða skráningu og
- m. 3. mgr. 47. gr. um málsmeðferðarreglur og form vegna upplýsingaskipta milli lögbærra yfirvalda og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

14. gr.

Gildistaka.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

15. gr.

Breyting á öðrum lögum.

Við gildistöku laga þessara verða eftirfarandi breytingar á öðrum lögum:

1. *Lög um neytendalán, nr. 33/2013:*
 - a. Á eftir 4. mgr. 7. gr. laganna kemur ný málsgrein, svohljóðandi:
Eflánssamningur vísar til viðmiðunar samkvæmt lögum um fjárhagslegar viðmiðanir skal lánveitandi, og eftir atvikum lánamíðlari, veita neytanda upplýsingar um heiti viðmiðunarinnar og stjórnanda hennar og möguleg áhrif hennar á neytanda. Upplýsingarnar skulu veittar í sérstöku skjali sem má vera viðauki við staðlað eyðublað sem ráðherra birtir í reglugerð, sbr. 2. mgr.
 - b. Í stað tilvísunarinnar „1.–4. mgr.“ í 7., 9. og 10. mgr. 7. gr. laganna kemur: 1.–5. mgr.
c. Í stað tilvísunarinnar „6. mgr.“ í 7. mgr. 7. gr. laganna kemur: 7. mgr.
2. *Lög um fasteignalán til neytenda, nr. 118/2016:* Á eftir 5. tölul. 2. mgr. 12. gr. laganna kemur nýr töluliður, svohljóðandi: Heiti viðmiðunar samkvæmt lögum um fjárhagslegar viðmiðanir sem vísað er í og stjórnanda hennar og möguleg þýðing hennar fyrir neytanda.